

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.037/3
VAN 6 MAART 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 5 maart 2012 door de Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding verzocht haar, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd

“op basis van enerzijds het feit dat bepaalde elementen van dit voorontwerp volgen uit de verplichte omzetting van de wijzigingen die werden doorgevoerd aan het Europees regelgevend kader voor elektronische communicatie door de Richtlijnen 2009/140 en 2009/136 van 25 november 2009 en dat deze richtlijnen reeds omgezet dienden geweest te zijn tegen 25 mei 2011. Anderzijds wordt dit gemotiveerd door het feit dat de Raad van State stelde opnieuw advies te moeten geven over die bepalingen die aanleiding gaven tot wijziging van de voorgelegde tekst ten gevolge van het overleg op het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie en dat deze wijzigingen in aantal en naar inhoud beperkt zijn.”

*

2. Opdat een vraag om advies te geven binnen een termijn van vijf werkdagen ontvankelijk zou zijn, moet het spoedeisende karakter in de adviesaanvraag met bijzondere redenen worden omkleed (artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State). De deugdelijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling is derhalve een vereiste voor de ontvankelijkheid van de adviesaanvraag.

2.1. In de motivering tot staving van het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag wordt vooreerst gerefereerd aan de datum (25 mei 2011) waarop richtlijnen 2009/136¹ en 2009/140² dienden te zijn omgezet.

¹ Richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 ‘tot wijziging van Richtlijn 2002/22/EG inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronischecommunicatienetwerken en -diensten, Richtlijn 2002/58/EG betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie en Verordening (EG) nr. 2006/2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming’.

² Richtlijn 2009/140/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 ‘tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten, Richtlijn 2002/19/EG inzake de toegang tot en interconnectie van elektronischecommunicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, en Richtlijn 2002/20/EG betreffende de machtiging voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten’.

België is weliswaar verantwoordelijk voor een tijdige en adequate omzetting van de Europese richtlijnen. Dit betekent echter niet dat voor een adviesaanvraag over een laattijdige omzetting van een richtlijn steeds een beroep kan worden gedaan op de termijn van vijf werkdagen. Dit is enkel het geval wanneer wordt aangetoond dat bijzondere omstandigheden voorhanden zijn die maken dat niet kan worden volstaan met een advies binnen een termijn van dertig dagen (artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State), zoals bijvoorbeeld mocht de Europese Commissie België in gebreke hebben gesteld en hebben aangekondigd een geding aanhangig te zullen maken bij het Hof van Justitie indien tegen een nabije datum de omzetting niet is gebeurd.

Van zulke bijzondere omstandigheden wordt in de adviesaanvraag evenwel geen gewag gemaakt. De Raad van State is dan ook van oordeel dat de motivering van de spoedeisendheid op dit vlak onvoldoende concrete en pertinente gegevens bevat waaruit blijkt dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat een beroep dient te worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en bijgevolg niet kan worden volstaan een beroep te doen op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

2.2. Voor het overige wordt slechts gerefereerd aan de regel dat zo een eerder om advies voorgelegd ontwerp nog wijzigingen ondergaat, die wijzigingen dienen te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, en wordt aangevoerd dat *in casu* de wijzigingen “naar aard en inhoud beperkt zijn”. Die elementen hebben in het geheel geen uitstaans met de spoedeisendheid van een adviesaanvraag, en zijn bijgevolg irrelevant bij de beoordeling daarvan.

3. Uit wat voorafgaat volgt dat de adviesaanvraag niet ontvankelijk is.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer T. CORTHAUT, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

P. LEMMENS